Bosna i Hercegovina
Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Хецеговине

Broj: S1 3 U 033824 19 U
Sarajevo, 18.03.2021. godine

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
FILIJALA BANJA LUKA
Ulica Jovana Dučića broj 23/1
BANJA LUKA

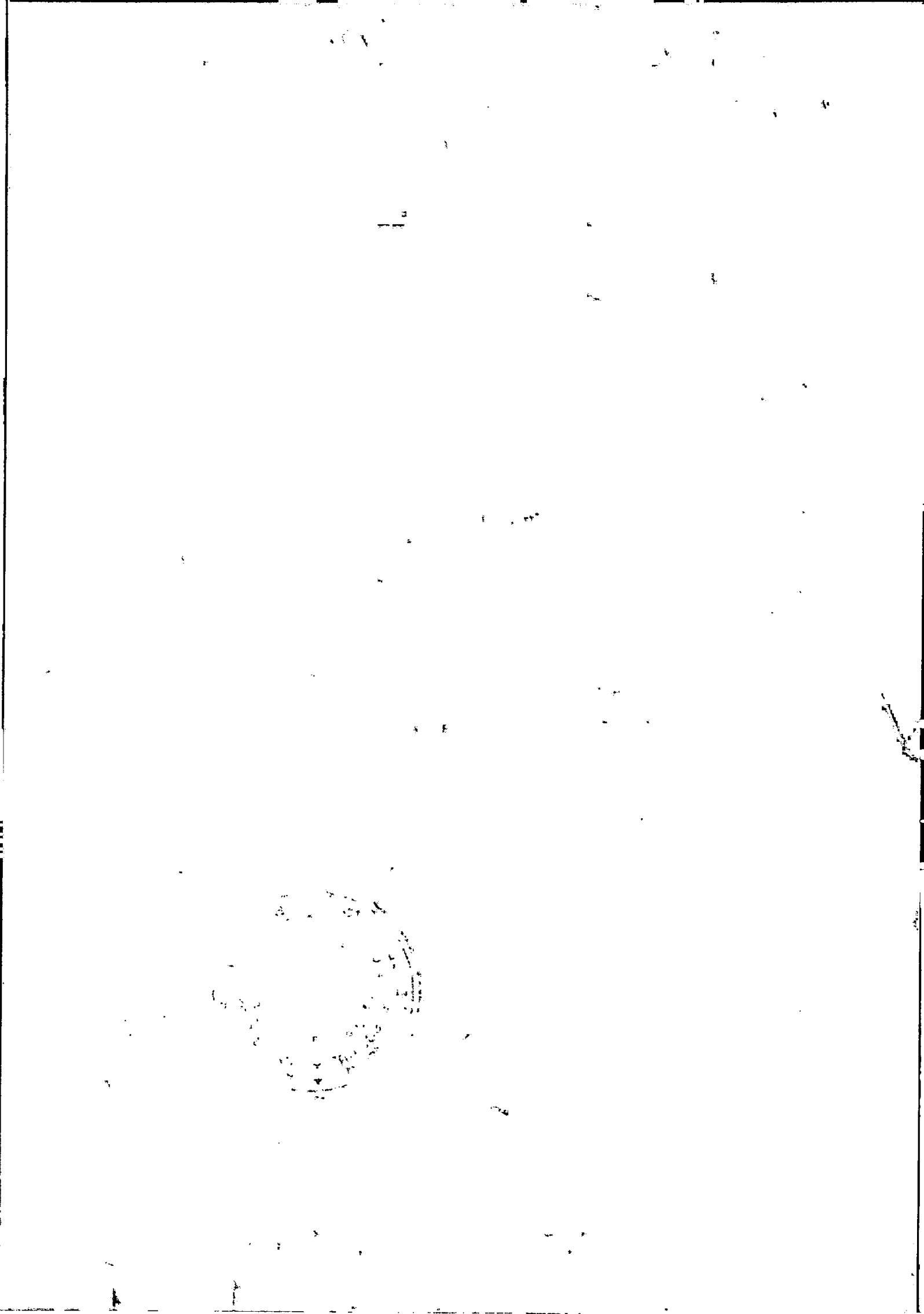
VEZA VAŠ BROJ: US-02-13-01-383-2/19

U prilogu ovog dopisa dostavljamo vam dva primjerka odluke ovog Suda broj: S1 3 U 033824 19 U od 18.03.2021. godine uz vaš spis.

S U D I J A

Efraim Čosić

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

02/1D

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 19 -03- 2021
Организациона јединица | Класификациона ознака | Редни број | Број прилога
ON2 07 07-2108-8/19

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033824 19 U
Sarajevo, 17.03.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „PRIMAPROM" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa Bogdan Golubović, advokat iz Banja Luke, ulica Bulevar vojvode Stepe Stepanovića bb, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2108-7/19 od 12.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 17.03.2021. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

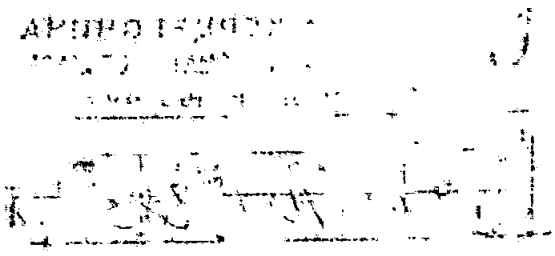
Tužba se uvažava, osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi, da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se u preostalom dijelu zahtjev, kao neosnovan, odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žaba tužitelja od 23.08.2019. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za LOT 1 broj: 01-12475-34/18 od 15.08.2019. godine, ugovornog organa, Univerzitetski klinički centar Republike Srpske, u otvorenom postupku nabavke robe „nabavka kancelarijskog materijala za potrebe Univerzitetskog kliničkog centra RS". Odbijeni su i zahtjevi za naknadu troškova pokretanja žalbenog postupka i zahtjev za naknadu troškova postupka, odnosno sastava žalbe.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u članu 11. stav 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. U tužbi ukazuje, da je nezakonito rješenje tuženog u kojem se navodi, da je izabrani ponuđač ispravno označio stavke pod rednim brojem 37 i 38 (spirale za koričenje od 22 i 25 mm, pakovanja 100/1), u kojima je označio da je proizvođač isitih „Fokus" d.o.o. Zagreb a zemlja porijekla Kina. Međutim, tužitelj je dostavio dokaz (elektronsku poruku), da firma Fokus ne proizvodi spirale a tuženi taj dokaz nije ni htio cijeniti, jer kako navodi, nije dostavljen u formi zvaničnog dokumenta. Osim toga, tuženi nije cijenio dokaze koje je dostavio tužitelj izdat od strane „Atom distribution BH" d.o.o. Sarajevo, izjave

„Eutrade" d.o.o. Zagreb, elektronske poruke „Fulmark PTE" LTD Singapur, koju je tužitelj dostavio uz dopunu žalbe, jer je ocijenio da dokument nije dostavljen u formi zvaničnog dokumenta koji je izdavao navedeni proizvođač robe i koji daje izjavu pod punom i materijlanom krivičnom odgovornosti. Dakle, tuženi u potpunosti narušava načelo primjene slobodne ocjene dokaza koje je propisano u članu 13. Zakona o upravnom postupku BiH, jer je nezakonito isključio dokaze koje je dostavio tužitelj a koji se odnose na ponudu izabranog ponuđača, odnosno kojima se dokazuje neprihvatljivost te ponude. Takođe, u skladu sa članom 150. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, kao dokazno sredstvo se može upotrebiti sve što je potrebno za utvrđivanje pravog stanja stvari, iako ZUP načelno nije zabranio dokaze koji se odstavljaju elektronskim putem. Slijedom navedenog, tužitelj cijeni da je pobijano rješenje nezakonito, pa predlaže da sud tužbu uvaži, poništi osporeni rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje tuženoj i obaveže je na naknadu troškova sudske takse u iznosu od 1.077,50 KM.

U pismenom odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije. Ugovorni organ je u svom izjašnjenju takođe predložio, da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost odluke u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

Kako to proizlazi iz stanja spisa, osporenim rješenjem odbijena je, kao neosnovana, žaba tužitelja bez broja od 23.08.2019. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača za LOT 1 broj: 01-12475-34/18 od 15.08.2019. godine, ugovornog organa, Univerzitetski klinički centar RS, u otvorenom postupku nabavke robe „nabavka kancelarijskog materijala za potrebe Univerzitetskog kliničkog centra RS". Prema obrazloženju pobijang rješenja, žalba nije osnovana iz razloga, jer je izabrani ponuđač dokazao da je ispunio uslove iz tenderskog dokumenta, stavke 37. i 38. Aneks 11, odnosno tužitelj nije dokazao, da je ovaj ponuđač dao lažne podatke da proizvođač „Fokus", predmetnu robu pakuje u pakovanju 50/1, a ne u pakovanju 100/1 kako je to naveo izabrani ponuđač u ponudi. Takođe, predloženi dokaz koji je tužitelj dostavio u formi prepiske, tuženi nije prihvatio jer nije dostavljen u formi zvaničnog dokumenta. U konačnici, izabrani ponuđač je dostavio Izjavu u kojoj se obavezao da će isporučiti robu koja je predmet nabavke te je obrazac 11 Aneksa, uredno ispunjen. Kako ni ostali žalbeni prigovori nisu osnovani, tuženi je donio odluku kao u dispozitivu, primjenom odredbi člana 11. stav 1. tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH.

Prema nalaženju ovog suda, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U skladu sa članom 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), (odjeljak C, pravna zaštita pred URŽ-om), stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju.
U skladu sa odredbom člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. ("Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), koji propis se supsidijarno primjenjuje na postupak pred URŽ-om koji nije uređen odredbama Zakona o javnim nabavkama

BiH, obrazloženje rješenja koje donosi drugostepeni organ treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. U skladu sa članom 48. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), ugovorni organ može, ovisno o vrsti, količini ili opsegu ili namjeni predmeta nabave, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost ponuđača. Navedena potvrda o uredno provedenim ugovorima u smislu stave 3. citirane zakonske odredbe, mora sadržavati sljedeće podatke: naziv i sjedište ugovornih stranaka ili gospodarskih subjekata; predmet ugovora; vrijednost ugovora; vrijeme i mjesto provedbe ugovora; navode o uredno provedenim ugovorima.

Slijedom navedenih zakonskih odredbi ovo vijeće zaključuje, da je osnovan prigovor iz tužbe, da je ured za razmatranje žalbi BiH mogao odbiti da cijeni dokaze koje je tužitelj dostavio uz žalbu i dopunu žalbe samo iz razloga, jer nisu dostavljeni u formi zvaničnog dokumenta, a pri tome ne navodeći ni koja je važeća forma dokumenta. Osim toga, kako se to pravilno ukazuje tužbom, u smislu člana 150. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH (dokazivanje u postupku), činjenice na osnovu kojih se donosi rješenje utvrđuju se dokazima. Kao dokazno sredstvo, upotrijebit će se sve što je podesno za utvrđivanje stanja stvari i što odgovara pojedinom slučaju, kao što su: isprave, odnosno mikrofilmska kopija isprave ili reprodukcija te kopije, svjedoci, izjava stranke, vještaci, uviđaj i drugo. To znači, da je tuženi bio dužan cijeniti dostavljeni dokaz posebno jer je u skladu sa članom 56. Zakona o upravnom postupku BiH, između ostalog propisano da se podneskom ima smatrati i elektronskim putem dostavljen podnesak.
Zbog toga, je ovo vijeće je tužbu uvažilo, osporeno rješenje poništilo i predmet vratilo tuženom na ponovno odlučivanje. Uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će pravilnim utvrđenjem odlučnih činjenica, donijeti novu zakonitu odluku primjenom člana 233. stav 2. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH na način, da će cijeniti dostavljene dokaze u žalbenom postupku.

Kako je tužba uvažena, kao osnovana, tužitelju pripadaju i troškovi upravnog spora ali ne u traženom iznosu. Troškovi sastava tužbe su dodijeljeni prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS („Službeni glasnik Republike Srpske" broj 68/05) i odnose se na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM) uvećano za paušal od 25% što iznosi 150,00 KM, na koji iznos se ima dodati i PDV od 127,50 KM (17%) što je ukupno 977,50KM. U preostalom dijelu, zahtjev za naknadu troškova je odbijen obzirom da se u slučaju kada je tužba uvažena, ne dosuđuje taksa na presudu.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), sud je donio odluku kao u dispozitivu odluke.

Tačnost prepisa

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović